

Молодий Комуніст

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII.

№ 23 (723)

СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 1967 р.

Ціна 2 коп.

ЗАВТРА ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ

НЕВІДОМОМУ БІЙЦЕВІ

Мов єдиний подих, пронеслися
Двадцять дві весни його життя.
Взвод повів в атаку на уалісі,
Полковник піднявши гордо стяг...
І упав у тишу безгарматну,
У серця прийдешніх поколінь,
Щоб ніде,
ніколи,
жодній матері!

Над снами не згинать колін.
Вріс у небо пам'ятник Герою.
І лежить солдат в очах віків.
Клопотно купують земною
Із усіх обкутаний бонів.

Володимир ЧАБАНЕНКО.

У Президії Верховної Ради СРСР

За багаторічну плідну роботу в книжковій торгівлі і досягнуті успіхи у пропаганді і розповсюдженні книг, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 21 лютого 1967 року нагородила орденами і медалями СРСР 265 працівників книжкової торгівлі.

Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджено 53 чоловіка, орденом «Знак Пошани» — 52, медаллю «За трудову доблесть» — 82 і медаллю «За трудову відзнаку» — 78 чоловік.

(ТАРС).

„ПРЕД'ЯВІТЬ ПОСМІШКУ!“

Репортаж про свято п'ятдесяти зими читайте на 2-й сторінці.

Коли в танку, і мороз — не мороз.

Фото А. Гайового.

ДАВ СЛОВО — додерж його. Такий армійський закон. І коли воїни-ждановці на комсомольських зборах частини дали слово бути гідними своїх земляків, комсомольська організація яких нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, — їм можна вірити.

Вони зобов'язались до 50-річчя Радянської влади мати в підрозділі вісімдесят процентів відмінників бойової і політичної підготовки, всім стати спеціалістами 1-го і 2-го класів, здати норми на спортивний розряд, оволодіти суміжними спеціальностями, зберегти військовою техніку лише у відмінному стані.

Лист-зобов'язання армійські комсомольці відправили на адресу Ждановського міського комітету ЛКСМУ.

У відповідь земляки повідомили про свої трудові досягнення, побажали воїнам відмінної служби.

— Повертайтеся після демобілізації на рідні заводи, — писали. — Запрошуйте

ВОЇНІВ СЛОВО

в наше приморське місто своїх товаришів.

Зараз в комсомольських групах проходить обговорення виконання взятих зобов'язань. В підрозділі, де групкомсоргом єфрейтор Трифо, всі воїни додержали свого слова. Молодим воїнам в нелегкій ратній праці допомагають ветерани. Вони передають їм свій досвід, готують собі заміну. Взаємодопомога, колективізм, міцна армійська дружба ввели цей підрозділ в число передових.

О. БАРАНОВСЬКИЙ,
сержант частини Кіровоградського гарнізону.

Мал. В. КОЛІСНИЧЕНКА.

ВОЇНИ протиповітряної оборони, в умовах близьких до обстановки реальної бою, навчаються науці перемагати. Головний критерій бойової зрілості — влучні пуски ракет. День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту воїни Н-ської частини зустрічають високими показниками в бойовій майстерності.

Над полігоном займався світанок. Молодший сержант Сергій Карпов адіявлявся в небосхил. Ось на ньому пролягли біліючі стрічки, залишені літаками-розвідниками.

— В небі розвідники — значить, чекай цілей, — констатував молодший сержант.

— Тримайтесь, хлопці, сьогодні буде жарко, — сказав Карпов і, почувши завдання командира підрозділу старшого лейтенанта Гусева, подав команду:

— Вихідне положення! Транспортно-заряджувальна машина повільно наблизилась до під'їзних містків.

А на станції розвідки цілей йшли тим часом останні приготування до пуску. Біля екрана — єфрейтор Вальчук, біля індикаторів — єфрейтор Есенканов і рядовий Бабаскін. Їм не раз доводилось нести бойове чергування.

На кінчику екрана спалахнула риска — відображення від цілі.

— Ціль є, — кинув у мікрофон Григорій Вальчук. Назвав азимут і дальність. Потім, прикривши рукою мікрофон, прошепотів Есенканову, який сидів ліворуч:

— По всьому видно — постановник перешкод. Слідкуйте.

Хвилями накочувались схожі на сніжинки зеленуваті спалахи. Єфрейтор Зозуля невдоволено зморщився:

— Чортополохом поросли... Комсомолец Юрій Нікітенко, шахтар в минулому, заспокоїв товариша:

— Бур'яни треба косити.

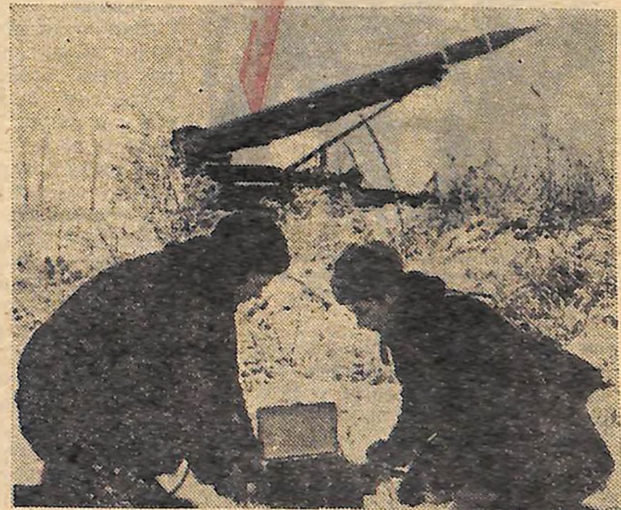
НА РАКЕТНІЙ ЗАСТАВІ

Добре сказав солдат — «косити»... Василю Зозулі, хлопцеві з радгоспу, приємно було почути це слово. Косити йому не раз доводилось траву-мураву. А тут треба скосити перешкоди, які заважають вести спостереження за обстановкою в повітрі, слідкувати за ціллю. Офіцер наведення допо-

даному рубежі, наздогнала мішень. Вибух!

І ось нарешті «бій» закінчено. Надійшли дані контролю: пуск ракет проведено точно.

Одні з учасників бою — єфрейтор Олександр Негуляев, рядові Володимир Попасуткін, Руслан, Муратов оточили свого командира

До пуску залишилося кілька секунд. На передньому плані — ракетники Н. МАЗАНОВ і К. ТИМОШИН. Фото М. ЗАХАРОВА. (Фотохроніка РАТАУ).

міг молодому операторові швидко ліквідувати перешкоди. І ось уже ручне супроводження цілі здійснюється нормально.

В динаміку, що біля входу в укриття, пролунала команда:

— Пуск!

Яскраво вдарило полум'я. Пусковий майданчик огорнувся димом. Громовий гуркіт прокотився навколо. Ракета почала швидко набирати висоту. І там, на за-

Сергія Карпова. Сибіряк, плечистий, сильний — молодший сержант Карпов до служби в армії був фрезерувальником на «Сибіль-маші». А перш, ніж стати командиром стартової обслуги, оволодів обов'язками всіх його номерів. Цього першокласного вогневіка, комсомольського активіста поважають всі солдати.

Підполковник І. АНІСІН.
(Прес-бюро «Комсомольської правди».)

ПРО ШЛЯХ БОЙОВИЙ

У Кіровоградській школі-інтернаті № 1 відбулася цікава зустріч учнів з учасником Великої Вітчизняної війни Борисом Андрійовичем Ріловим. Колишній воїн розповів про ратні подвиги радянського народу, про пеленгий солдатський шлях. Потім Бориса Андрійовича прийняли в почесні піонери.

Зустрічі з ветеранами війни стали доброю традицією в школі.

Л. ТИЩЕНКО,
голова ради піонерської дружини.

СОЛДАТ

В учбовій атаці і на сцені солдат — завжди солдат: умійливий, внахлідливий, веселий.
На фото: виступ хору військової частини Кіровоградського гарнізону на вечорній зустрічі з студентами педагогічного інституту. Внизу — молодий сержант РАССОЛОВ І. М. ПОНОМАРЕНКО виконує танець «Повернувся я на батьківщину».
Фото В. КОВПАКА.

ПОРТАЮЧИ пожевклі сторінки фронтових газет 73-ї гвардійської дивізії, яка брала участь у визволенні Кіровоградщини, читаю скупі рядки. За кожним із них постають героїзм, дні безперервного подвигу в боях за наше місто. Невмирущою славою відкрили знамена бійці і командири частини.

Ось кілька бойових епізодів.
Відбиваючи ворожі контратаки, солдати, сержанти і

КУЛЕ- МЕТ- НИКИ

офіцери підрозділів показали в бою зразки стійкості, внахлідливості і відваги. Особливо відзначився купметний підрозділ 209 гвардійського стрілецького полку, який складався із бійців, уродженців селища Петрового нашої області. І. С. Бідний, І. І. Лисенко, М. М. Крамар і його два племінники Володимир і Павло Крамарі. Командиром цього підрозділу був І. С. Бідний.

Купметники одержали наказ знищити обслугу німецької гармати, яке затримувала просування вперед. Бідний і його товариші зайняли вигідну позицію і відкрили вогонь. Гітлерівці у відповідь почали шалену стрілянину. Снаряди падали близько, але купметники вели вогонь по ворогу. Їх влучні постріли знищили кілька фашистів, решта в паніці втекла.

Відважні купметники виконали бойове завдання. Три жорстокі контракти відбили ще в той день. За мужність і відвагу воїни були представлені до урядових нагород.

На одному з мітингів перед боєм купметник-комсомолец Володимир Крамар сказав: «...Ми, комсомольці-фронтовики, в наступних боях повинні з честю виконувати свої обов'язки і множити славу гвардійців, славу орденосного Ленінського комсомолу».

І свого слова він додержав. За хоробрість і мужність в цьому бою комсомолец — купметник Володимир Крамар був нагороджений орденом Слави III ступеня.

О. НАГОРНИЙ,
директор обласного держархіву.

РАЗДУМЬЕ

В зимнем, метельном шуме,
В шуме зеленой хвой Ты погружался в думы,
Как перед боем воин.

Видел огни пожарищ,
Слышал атак тревоги,
Но не грусти, товарищ,
Что поседел немного.

Не вспоминай ранений —
Этого мало слышком,
Если пришло прозренье,

ЗАВЖДИ

МОИ СТИХИ

О войне написано немало,
Всяк сказал по-своему о ней.

Десь під Новоросійськом, в поряті снарядів землі, залишилася фронтова збрита гвардії старшини Микола ГАЛИЧЕНКА. І зараз, більше як через два десятиліття, пам'ять відновлює написані ногою олівцем рядки віршів. В них — величкі фронтові дороги, мужність і відвага бойових друзів-однополчан.

Значит, конец передышке.
Слышншь, тревожный Запад
Бряцает сталью страшной.
Пороха давит запах,
Как на войне вчерашней.
Будь же готов, мудрее,
Будь по-старшински строже:
То, что солдат сумеет,
Сделать не каждый сможет.

Только я пока не на привале —
Все еще в дороге, на войне.
Мой трофей — спресованные мысли.
Смешанные с кровью и огнем.
Память сердца погребенных числит,
Счет открыл ньюнским, мирным днем.
С того дня, я беспощадный деспот
К выстрелам и близким, и глухим...
Чтобы горе не прокралось к детству —
Караул несут мои стихи.

НА СТОРОЖИ

Звернення червоноармійців
Бобринської сторожової роти до
селян із закликом до боротьби
проти денікінщини
6 серпня 1919 року.

Дорогі товариші селяни! Ми, червоноармійці, ваші сини і брати, звертаємо до вас з цим листом і закликаємо вас не проливати безневинної крові ваших же братів робітників і селян. Ми, червоноармійці, билися в лавах Червоної Армії, завоювали і передали вам землю, а ви зраджуєте владі робітників і селян. Йдете на допомогу нашому спільному ворогові генералу Денікіну, який хоче забрати назад землю, задушити свободу і поретворити нас в своїх рабів, якими ми колись були. Ми, червоноармійці, клянемося у відданості вам, селянам, ми не бажали проливати вашу братню безневинну кров. Багато із вас через свою злість пішли за генералом Денікіним і його агентами, які обдурюють вас і розпускають брехливі чутки про те, що червоноармійці і комунари підпалюють ваші села і хліб у степу.

Дорогі селяни! Не вірте цим брехливим чуткам і разом з нами змиритесь у лави для боротьби проти спільного ворога, який бажав повернути на трон царя і поміщиків, знищити завоювану свободу.
Смерть генералу Денікіну!
Хай живе влада Рад!

Резолюція мітингу 1-го
Єлизаветградського радянського
полку, що засуджує зрадницьтво
угодовських партій
7 березня 1919 року.

1. Ми, червоноармійці 1-го Єлизаветградського радянського полку, розуміючи труднощі і небезпеку сучасного моменту, коли всебітня реакційна буржуазія озброїлася проти соціалістичної радянської Росії і робить останнє зусилля перешкодити визвольному руху російського пролетаріату, щоб тим самим задушити «скраве полум'я» всебітньої соціальної революції, ми клянемо, що не боїмося їх.
Ми знаємо і глибоко віримо, що вони суцільно походять проти радянської республіки робітників і селян, на якому вони ще тримаються, бо всебітній пролетаріат на нашому боці і проти нас на підві, як, наприклад, в Австрії, Німеччині та ін.
Ми клянемося перед всебітнім пролетаріатом, що не складемо зброї до тих пір, поки не знищимо на саїмі імперіалізм, а всіх, хто зважає революції, ми зітремо з лиця землі.

«МОЛОДИЙ
КОМУНАР»

